8 bl. : 1 Fr. weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. - Nr. 28. - Afl. 233.
15 JULI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postchechrek. J. Dupuis, Zonen & Co, Nr. 3621.59,

JAN KORDAAT, speurder

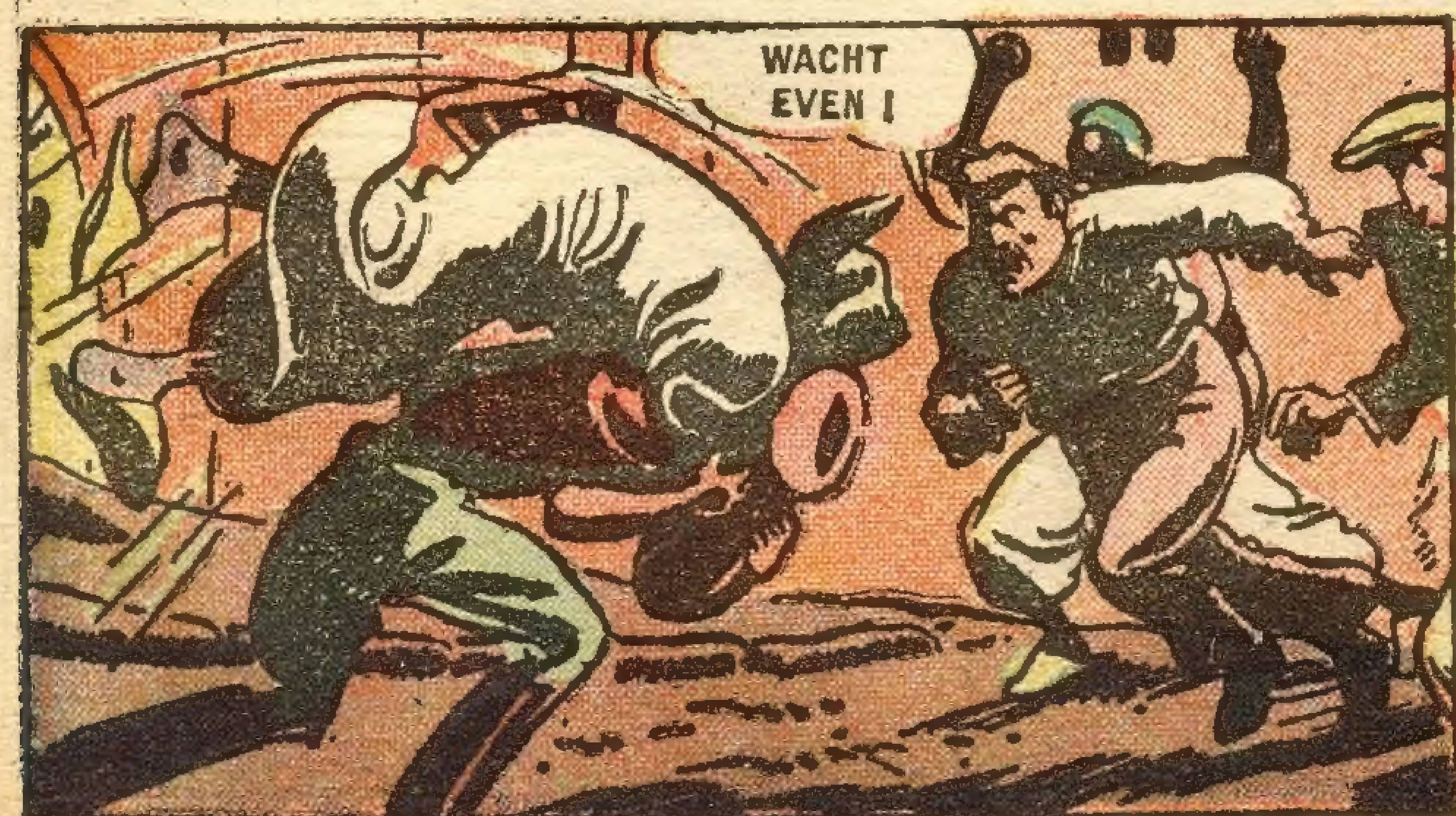

(Vervolgt.)

Robbedoes VLIEGER

WELKE BAAN BESCHRIJFT EEN BOM, DIE UIT EEN VLIEGTUIG VALT?

Een bom uit een vliegtuig heeft, op het oogenblik, dat deze wordt losgelaten, de voorwaartsche snelheid van het vliegtuig, dus b. v. 400 Km./uur. Na het loslaten krijgt deze bom een versnelde valbeweging tengevolge van de zwaartekracht. Deze valsnelheid loopt steeds op tot een bepaald maximum is bereikt. De voorwaartsche snelheid, welke de bom eerst had, wordt steeds kleiner. Als resultaat van deze twee invloeden beschrijft de vallende bom door de lucht een parabool.

WIJ VERNEMEN...

Dat de American Airlines haar invloedssfeer in Mexico steeds uitbreiden; vanaf begin September 1942 worden door genoemde maatschappij 2 luchtlijnen in Mexico gevlogen en wel ten eerste New York-Mexico City via Dallas en Forth Worth, en ten tweede Los Angeles-Mexico City via El Paso; beide lijnen kruisen elkaar in Monterrey.

Dat er weer een luchtpostdienst gevlogen zou worden tusschen Casablanca en Dakar.

Dat bij de Italiaansche Luchtmacht twee typen Reggiane jachtvliegtuigen in dienst zijn, n. l. de Re. 2000 en de Re. 2001; het onderscheid tusschen beide toestellen is alleen gelegen in den motor, want de Re. 2000 bezit een luchtgekoelden stermotor (1000 pk. Piaggio), terwijl de Re. 2001 uitgerust is met een vloeistof gekoelden 12 cyl. motor in V-vorm; beide typen hebben een vleugelbreedte van 11 m. en een vleugeloppervlakte van 20,4 vierkante meter.

Dat dezer dagen op 77-jarigen leeftijd de Duitsche luchtvaartpionnier Richard von Kehler in Berlijn is overleden. Dat Von Kehler, die sinds 1894 als instructeur bij de Duitsche ballonsport, en later, in den wereldoorlog van 1914-1918, als commandant van een afdeeling luchtschepen diende, zeer veel voor de ontwikkeling der luchtvaart heeft gedaan en dat op zijn initiatief in 1909 de eerste Duitsche vliegtuigfabriek werd opgericht.

VRAGENBUS

ISMAEL BEN ABDULLAH. — Hopelijk zullen we u ook binnenkort onder onze Robbedoes Vliegers kunnen tellen. Liefst worden niet meer dan drie vragen per brief gesteld. Over de Engelsche vliegvelden kunnen wij u geen inlichtingen bezorgen. Inderdaad hebben de meeste vliegtuigen ook een meter, waarop kan afgelezen worden, hoeveel benzine de benzinetanks aan boord van het vliegtuig nog bevatten. Door kruissnelheid wordt verstaan de snelheid, welke een vliegtuig gemiddeld ontwikkeld op 70 % van zijn totaal vermogen, bij windstilte en in horizontaalvlucht. Actieradius is een verkeerd gebruikt woord, waarmede vliegbereik bedoeld wordt. Actieradius is inderdaad een letterlijke vertaling van het Fransche woord « Rayon d'Action ». Vliegbereik is de maximum afstand, die door een vliegtuig bij kruissnelheid kan afgelegd worden zonder tusschenlanding. Dit hangt hoofdzakelijk af van den inhoud der benzinetanks.

VLIEGENDE BLAUWVOET V 4455. — Nieuwe Eskaders en Groepen worden in de RVC niet meer opgericht. Uw oproep wordt geplaatst.

HARO V 4202. — Nieuwe Eskaders mogen niet meer opgericht worden. Niettegenstaande dit groeit onze Robbedoes Vliegclub uit tot de grootste vliegclub van Vlaanderen. Werf samen met uw vriend dagelijksch voor de RVC.

KT. ESNAULT PELTERIE V 3574. — Daar alle bestaande Eskaders, groepen en eenheden van de RVC ontbonden werden, vinden we het nutteloos, u een ledenlijst te sturen.

J. V. BRUSSELEN. Leuven. — Uw brief werd doorgestuurd aan uw nieuwen correspondent.

R. VANDERKINDEREN, Koksijde. — Uw brief werd doorgestuurd aan uw nieuwen correspondent.

JONGVLIEGER V. 4276. — Nieuwe Eskaders mogen niet meer opgericht worden. Werf echter gerust verder nieuwe leden en lezers van Robbedoes Vlieger.

VLIEGENDE GENTENAAR V. 3607. — Inderdaad bieden passagiersvliegtuigen in nachtvervoer plaats voor minder personen dan in dagvervoer. Dit komt echter niet door den luchtdruk, zooals u veronderstelt, maar eenvoudigweg omdat slapende menschen liggen en dus meer plaats bedekken dan zittende passagiers. Afl. beteekent « aflevering ». Dit is de doorloopende nummering van de Robbedoesnummers. Het boek « Oorlogsvliegtuigen der Belligerenten » is denkelijk weinig verkrijgbaar.

WILLEM TELL, Turnhout. — We hebben bij de Modelvliegtuig Centrale te Mechelen aangedrongen om spoedig op uw brief te antwoorden.

G. DE RIJCK, R. — In 't vervolg uw schuilnaam en stamnummer in uw brieven vermelden. Het morse-alphabet verscheen reeds herhaalde malen in Robbedoes. Het wordt niet bij de lidkaarten gegeven. Het adres van Robbedoes Vlieger is: Vlieger Bob, Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

VLIEGENDE DOOD V. 4446. — Voor persoonlijk antwoord moet 2 fr. betaald worden. Het is verboden om nog nieuwe Eskaders op te richten. Wij mogen hiervan dus de verantwoordelijkheid niet op ons nemen.

VLIEGER BOB V. 3634. — Zooals reeds herhaaldelijk in Robbedoes medegedeeld werd, moeten alle Eskaders hun aktiviteit stoppen. Nieuwe Eskaders en eenheden mogen ook niet meer opgericht worden. Robbedoes Vliegers houden zich voortaan thuis zelfstandig bezig met het bouwen van vliegmodellen en het bestudeeren der luchtvaarttechniek. Nieuwe leden worden nog steeds aangeworven. Ook kent onze nieuwe dienst « Briefwisseling met Robbedoes Vliegers een onverwacht succes. Raad uw vrienden aan, ook hiervan gebruik te maken.

Binnenkort correspondeeren alle Robbedoes Vliegers met mekaar. Zijt gij reeds in briefwisseling met een Robbedoes Vlieger? Neen? Maak dan gebruik van onzen nieuwen dienst « Briefwisseling met Robbedoes Vliegers ». Deze dienst is gratis voor alle leden van de R. V. C.

POLYDOOR V. 4464. — We raden u aan, in uw vrije uren vliegmodellen te bouwen. Hiervoor hebt ge een plan en materiaal noodig. Hoe gaat ge nu te werk? Bij een gespecialiseerde firma bestelt ge een catalogus. Hieruit kiest ge een eenvoudig klein zweefvliegmodel. Ge bestelt het plan van dit model en aan de hand van dit plan maakt ge de lijst op van het materiaal, dat ge noodig hebt. Dit materiaal kunt ge dan bij dezelfde firma's bestellen, rekening houdend met de afmetingen van het materiaal volgens den catalogus. Ook boeken over luchtvaart kunt ge waarschijnlijk bij zulke firma's bekomen.

LUITENANT WIM V. 4342. — Denkelijk is het plan van de « Kolibri » nog verkrijgbaar. Gelieve echter te noteeren, dat het adres van de Modelvliegtuig Centrale thans is: Bruul 108, Mechelen. Ook materiaal kunt ge op dit adres bestellen.

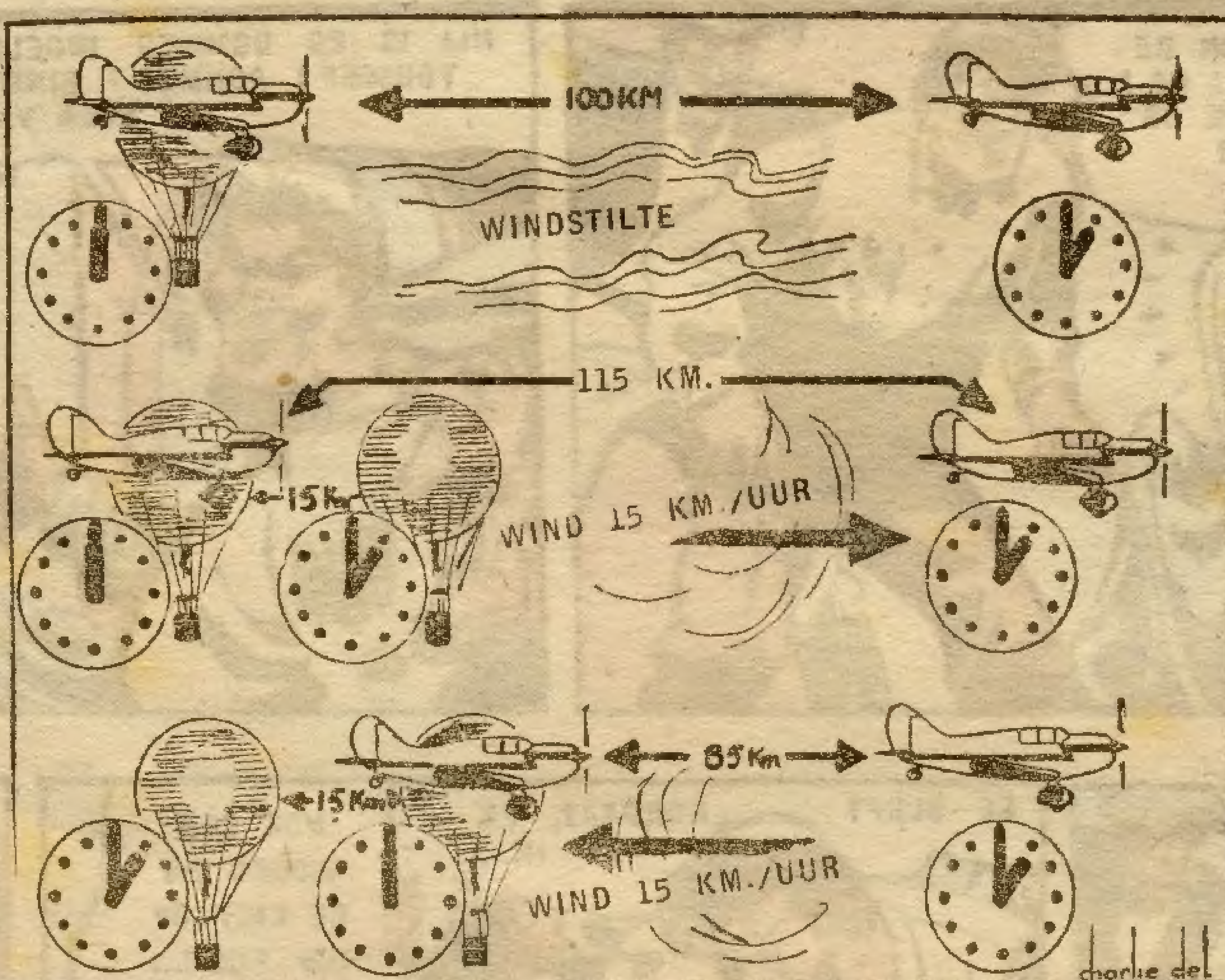
EXELSIOR V. 1767. — Het gevraagde adres luidt: Bruul 108, Mechelen. Het is zeer moeilijk om thans nog benzinemotoren te koopen. Als ge er echter een bij een firma voor vliegmodelmateriaal bestelt, zullen ze u wel waarschuwen, zoodra er nieuwe motoren aankomen. Boeken over modelbenzinemotoren zijn denkelijk nog wel verkrijgbaar. Het model Arado 196 is prachtig en met uw ervaring zult ge het wel klaar krijgen om dit goed te bouwen. Hiervoor is echter reeds wat tijd noodig, zoodat ge veel kans hebt, dat het vliegtuig af is tegen dat er nieuwe motoren zullen te bekomen zijn.

VLIEGDUIVEL V. 4474. — Intusschen hebt ge zeker wel uw lidkaart ontvangen? Als ge zinnens zijt, vliegmodellen te bouwen, dan raden we u aan, eerst bij een firma, die bouwplannen voor vliegmodellenbouw verkoopt, een catalogus te bestellen. Hieruit kiest ge een eenvoudig zweefvliegmodel, waarvan ge het plan bestelt. Aan de hand van dit plan, van den materiaalstaat, die daarop voorkomt, en van den catalogus, bestelt ge het noodige materiaal en ge gaat aan het bouwen. Nieuwe Eskaders mogen niet meer opgericht worden.

VLIEGENDE VERKENNER V. 3372. — Tot onze spijt moeten we u mededeelen, dat het niet meer toegelaten is, nieuwe Eskaders op te richten. Voortaan bouwen alle Robbedoes Vliegers in hun vrije uren thuis modelzweefvliegtuigen. Binnenkort publiceeren we weer in Robbedoes handleidingen voor het bouwen van vliegmodellen.

BOB.

WIJ LEEREN VLIEGEN...

DE BAARD EN DE KALE

DE ZES DUKATEN

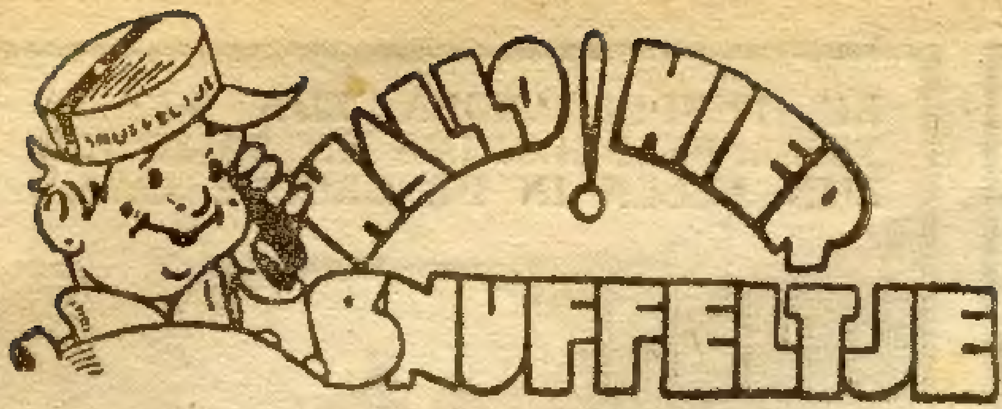

Snuffeltje, rakkers, is maar een arm baasje, dat nooit naar de kinema kan gaan, omdat hij te veel moet pennen voor Robbedoes en daarom kent hij al die filmacteurs niet zoo buitengewoon goed. Maar als ie er toch wat over weten wil, dan gaat ie een boekhandel binnen, of een boekerij, en vraagt daar naar werken over de film. Daarbij, in de dag- en weekbladen verschijnen regelmatig levensbeschrijvingen van de zoogenaamde helden van het witte doek, tenminste toch van de voornaamste, van de « sterren ». Wat zouden onze rakkers als **SURCOUF S. A. B.** uit Sint-Truiden, **TRENCK DE PANDOER** uit Gent en zoovele andere daarover denken ? Ook maar eens gaan kijken, hé ? Dit om te zeggen, rakkers, dat er met onze beperkte plaatsruimte toch nog te schrijven valt over — en onze rakkers zullen dit toch moeten toegeven — nog interessanter dingen dan de levensgeschiedenis van filmspelers, niet ? Het is dus wel jammer voor die lievelingsartiste van je nichtje, hé, Trenck, maar ze zal nu ook wel lid willen worden, wees gerust. Scholen of inrichtingen, waar je voor filmacteur studeeren kan, bestaan hier niet, behalve de conservatoriums, waar ook tooneel- en voordrachtklassen bestaan, maar die niet speciaal op de film afgericht zijn. Wat je album betreft, die mag je terugsturen, dan ontvang je een anderen in de plaats. En nou zou onze Trenck nog graag weten, wat die vreeselijke instelling **de Gepeoe** is. Reeds lang voor den oorlog schreven onze bladen er schrikwekkende dingen over. Het is zoo iets als een geheime staatspolitie. De Gepeoe deinst voor geen enkel middel — zelfs moord en gewelddaden — terug, als ze haar doel : het onschadelijk maken van personen, die tegen het kommunistische bestuur gekant zijn, maar bereikt. Dit reusachtige Rusland, **JAN DE LICHTE** uit Vilvoorde, dat wel een werelddeel op zichzelf vormt, bevat wel de meeste ongeletterden van alle Europeesche volkeren. De reusachtige afstanden, het ongunstige klimaat, de steppen, de moeilijke verbindingswegen zijn hier, samen met een eeuwenlange verknechting, de oorzaken van. Er zijn natuurlijk wilde volksstammen, b. v. in Oceanië, Amerika en Afrika, die nog veel minder ontwikkeling kennen, ja, die nog duizenden jaren achteruit staan met onze beschaving, die nog maar pas uit het steenen tijdperk schijnen te komen, maar deze zijn niet zoo erg talrijk. Ha, **hoeveel gemeenten en steden er in België zijn ?** Ken je een atlas, rakker ? Dan moet je zoo'n beestje eens ter hand nemen en... tellen, tellen maar ! Maar kom, Snuffeltje heeft alweer medelijden met je : Er waren in 1940 in ons land 2675 gemeenten !

En nou, rakkers, voor de laatste maal hoop ik, hé ? **Superman komt na den oorlog weer !** (Onze wekelijksche kruiswoordraadsels behoeven niet ingezonden te worden, zij dienen maar als ontspanning.) Ja, natuurlijk, de knollentuin komt ook terug, hoor... samen met Superman... de Hollandsche kaas, de hesp, koffie, thee, bananen en rijstpap ! Eigenlijk toch wel jammer van dien lustigen knollentuin, hé, rakkers ! Maar toch heb ik graag de knolletjes van **ROBIN DU BOIS** uit Oolen, van **JACK OLD** uit Aalst, van **ROODE RUITER** uit... de Kongoleesche Kempen, en van jullie allemaal, bizonder dat mooie opstelletje, « Grootvader vertelt », van **TOM SAWYER I** uit Hasselt.

Ook « oproepen om te ruilen » worden niet meer geplaatst, onthouden jullie het deze maal, rakkers ? ? ? Maar **GUIDO DERUYTER** uit Ieper kon dit nog niet weten, hé ? Ben jij nu al lid ? Dan mag je daar niet mee wachten. De voorwaarden staan regelmatig in het blad en Snuffeltje beantwoordt gratis de vragen der leden ! Onbeschreven lidkaarten worden er niet verzonden, **STANDVASTIGE VALK** uit Rymenam ! Je kan bij ons R. V. C.-briefpapier bekomen tegen 12,50 fr. voor 25 brieven en omslagen, prima kwaliteit, hoor, evenals onze Robbedoes vlaggetjes van 6 fr. en de heerlijke Robbedoesbeeldjes in roode potaarde tegen 25 fr.

Als er in Haacht niemand leider wil worden van de plaatselijke club buiten jou, rakker **JOS VAN HORENBEECK**, dan is het duidelijk, dat jij de aangewezen man bent ! Je best doen, hé ? En zie maar goed, dat er nooit weerspannige clubleden komen. **VLIEGT DE BLAUWVOET** uit Welle zou je daar staaltjes van kunnen aanhalen... maar één schaap keerde reeds terug naar den stal. De anderen zullen ook wel volgen, hoor, rakker ! Eens vriendelijk met die makkers praten, hé ? Dan ben ik overtuigd, dat het in orde komt. Wij hebben allemaal onze moeilijke kanten en... kwade buien ! Jij probeert het ook zoo eens, **SID RANDALL** uit Tervant ? Succes gewaarborgd, hoor, met de complimenten van Snuffeltje... Maar ja, rakkers, onze **VLIEGT DE BLAUWVOET** zit nu toch werkelijk in nesten. Ik vertelde jullie al, dat het zoo knus vergaderen is, ergens bij een rakker in de huiskamer, om den haard, maar... als je nou met 40 leden bent ? ? ? Ik zou zeggen : in open lucht, maar ik voel, dat ik op onvasten bodem treed... Als het nu eens regent ? ? ? Ja... dan zullen jullie de vergadering moeten uitstellen...

En nou gaan we nog wat wetenswaardigheden opdisschen, want mijn snuffelneus heeft nog maar weinig gesnuffeld... **Hoe ontstaat het goud in den schoot der aarde ?** Geen sterveling kan dit ooit weten, rakkers. Millioenen jaren geleden is dat geschied. Millioenen jaren voordat Adam geschapen werd bestond reeds het goud, dat eens het verderf der menschen zou worden. Nietige, ziellooze stof, waarvoor ontelbare kostbare menschenlevens eens zouden geofferd worden... Piet Kwabbernoot zegt, dat de mensch... het wreedste dier ter wereld is, **BOMBA OXOXO** uit Tremeloo, maar die (P. Kwabbernoot !) durft van alles zeggen. Ik voor mijn part vind dit nog altijd de slang. Is het misschien, omdat ze eens Eva en dan dien dommen Adam zoo verschrikkelijk beet had ? Of is het, omdat het zoo'n ijselijk, gluiperig, valsch kijkend, onvatbaar wezen is, dat venijnig, ja moordend gif inspuwt bij zijn onschuldige slachtoffers ? Ik kan het niet zeggen, maar toch aarzel ik niet, de slang als het wreedste aller dieren te brandmerken, voor zoover een onredelijk schepsel natuurlijk... wreed kan zijn ! Ik geloof, dat **Jules Verne**, die in 1828 te Nantes (Frankrijk) geboren werd en te Amiens in 1925 stierf, ook van mijn gedacht zou geweest zijn. En, over wreedheid gesproken, wat denken jullie van **Bakeland**, het bekende opperhoofd van een bandietenbende, die langen tijd onze streken onveilig maakte ? Deze schurk heeft wel degelijk bestaan, **BLAUWE SPERWER VII** uit Roeselare. Hetzelfde kan niet gezegd worden van de boekenhelden Tom Playfair en Robin Hood. In Roeselare zijn ongeveer vijftig leden en in Hooglede bij Roeselare een tiental, meen ik, **WITTE RAAF** uit Roeselare. En ik hoop maar, dat **LORI** uit Genk niet... al te « wreed » kwaad op me is, omdat ik op zijn brief van 21 Februari niet geantwoord heb ! Met al mijn paardengeheugen kan ik mij niet herinneren, er ooit een ontvangen te hebben, waarop ik gladweg aandurfde, niet te antwoorden. Maar, komaan, ik zal je vraagjes even bij hun kraag pakken. Toen Petrus O. L. Heer verloochende, kraaide de haan maar éénmaal. **De Elbroes**, de hoogste berg van den Kaukasus, ligt op Europeesch grondgebied en zijn beide toppen verheffen zich tot een hoogte van 5620 en 5642 meter. Deze geheimzinnige berg speelt een groote rol in het bijgeloof der inboorlingen en werd pas in 1829 voor de eerste maal bestegen.

En nu zie ik, dat ik onzen rakker **SID RANDALL** uit Tervant zijn vraagjes nog moet beantwoorden ! Die zou graag van Snuffeltje een ouden leeren voetbal koopen... Zooiets bezit ik niet, want van voetballen heb ik niet veel verstand(? !) Piet Kwabbernoot ook niet, geloof ik. Kwam ie mij laatst niet met stralenden blik vertellen, dat ie ergens een goeie bepaling van de voetbalsport gelezen had ? Voetballen is je doodmoe loopen achter een bal, en als je hem eindelijk hebt... hem weer wegtrappen ! ! ! Maken wij ons er niet geen kwaad bloed over onzen halve-gare... De **eerste schrijfmachine** is uitgevonden dooor den Engelschman Mill in het jaar 1714 ! Zijn uitvinding bleek echter weinig practisch. De Amerikanen namen zijn ideeën over en brachten er een reeks verbeteringen aan, zoodat omstreeks 1845 een zekere Thurber uit Brooklijn er toe kwam, een toestel te bouwen, waarmee op tamelijk vlugge wijze een brief kon getypt worden. De eerste bruikbare machine dateert nochtans pas van het jaar 1867 en werd eveneens in de Vereenigde Staten gebouwd. Verschillende constructeurs zooals Fairbanks, Foucault, Beach, Sholes, Jenne, Baron, M'Clough, Desnore, Writer en de nu nog beroemde Remington brachten achtereenvolgens veranderingen en verbeteringen aan. Zelfs heden komen er nog voortdurend verjongde schrijfmachinemodellen op de markt. O, van die heerlijke draagbare toestelletjes in... stroomlijn, volledig ingebouwd en stofvrij, mooi, sterk en licht, zooiets waar Snuffeltje van droomt. Maar misschien, als deze « harde tijden » eens voorbij zijn, wordt een schrijfmachine een heel gewoon ding, zooals nu een radio, een electrisch strijkijzer, enz. Ik zie onze rakkers nog ooit met hun « typewriter » naar school gaan ! Wat zal dat gemakkelijk zijn. Gemakkelijker is echter nog : **schepen te laten zinken**, rakker. Daartoe behoeft men enkel gaten in den romp te maken, zoodat het ijzeren gevaarte vol water loopt en in de golven verdwijnt. Men brandt of smelt er op verschillende plaatsen openingen in. **LEON VAN DEN EYNDE** uit Schelle heeft zelfs eens gezien, dat je met de vlam van een alcohollamp glas kunt buigzaam maken. Nou, dit is niet aan dien alcohol te danken, hoor. Gelijk welke vlam, ook deze van een gasvuur, zou hetzelfde uitwerksel hebben op de glazen buis. (Een adres waar je een leeren roeien ken ik niet, hoor ; ken jij een adres, waar je kan leeren fietsen ? ? ? Snuffeltje heeft beide dingen zoo maar van andere rakkers geleerd !) Onze Leon kan ook al met billioenen, trillioenen, enz. tellen. En nou zou ie graag **het hoogste getal** kennen. Piet Kwabbernoot beweert, dat dit niet bestaat, want dat je er nog altijd één kunt bijtellen... en dat staat ook in mijn rekenboek. Ze zullen dus waarschijnlijk allebei gelijk hebben ! Eenvoudig, hé ? Even eenvoudig is het **afstanden in vogelvlucht** vast te stellen tusschen verschillende steden bijvoorbeeld. Je neemt je atlas, een passer en je meet den afstand tusschen twee steden, b. v. Oostende-De Panne. Je rekent uit in cm. hoeveel dit is en berekent door middel van de aangegeven schaal den juisten afstand. Klaar zoo ? Anders vraag je 't nog maar eens aan je leeraar ! Ook al de afstanden van onze kustplaatsen naar Engelsche kuststeden kan je zoo uitrekenen. **De mailbooten**, die een regelmatigen dienst Oostende-Dover deden, hadden niet allemaal dezelfde tonnemaat. Enkele weken geleden schreef ik nog, dat dit ongeveer 9.000 ton was, **THOR BLUTHER** uit Veurne. Ja, rakkers, ik vergat je nog te zeggen, dat men ook schepen doet zinken door ze stuk te schieten, maar dit zal gewoonlijk in een zeestrijd het geval zijn. De duikboot « torpedeert » een schip. Over de geschiedenis van de duikboot schreef Snuffeltje reeds enkele keeren, niet ? Zij kende een eeuwenlange ontwikkeling en de eerste constructies waren totaal onpractisch. Men kan dus moeilijk over den uitvinder van de duikboot spreken, evenals over de kwestie, « wanneer » de eerste bruikbare onderzeeër van wal stak. In 1642 bouwde de Nederlander Drebbel reeds een duikboot... met roeiriemen ! Lees maar eens wat Snuffeltje hier vroeger nog meer over vertelde. Elke duikboot heeft haar **periscoop**, dit is het toestel, waarmee men van onderwater toch de omgeving kan waarnemen, **LUCHTVEROVERAAR** uit... (ja, vanwaar komt ie eigenlijk ?), zou zoo'n tuig zelf willen bouwen, om van hun vergaderlokaal het omliggende « af te spionneeren », zooals hij het zelf zegt. Gemakkelijk is dit wel niet, maar het gaat... Alleen zou Snuffeltje uitleg met schetsen moeten geven en daar is Sjarel de Zetter niet over aan te spreken... evenals over het **beantwoorden van vragen in het geheimschrift**, **JULES DE MINSTREEL** — hij kan er niet vlug weg mee, ik zal het maar eerlijk zeggen... We gaan het den sukkelaar daarom niet al te moeilijk maken, hé ? De Robbedoesalbum Nr. 10 kost 30 fr. en bevat maar... achttien nummers. Onze rekenende minnestreel denkt nu, dat de omslag 18 fr. kost ! En waar blijven wij met de onkosten van het innaaien en inbinden ? ? ? Geloof mij, rakkers, het is een spotprijs, evenals de kenteekens tegen 3,50 fr., de fietsvlaggetjes van 6 fr. en de Robbedoesbeeldjes in potaarde (25 fr.). Hoe zouden onze rakkers eigenlijk, zonder een van deze juweeltjes te bezitten, den groet van Snuffeltje durven herhalen :

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN !

Ik weet het niet, hoor !

Je toegenegen SNUFFELTJE.

R. C.-CLUBNIEUWS

De Robbedoesrakkers van **Haacht vragen, of** er geen clubje is, dat tegen hen een voetbalwedstrijd te Haacht wil spelen ? Zich melden : Jos Van Horenbeeck, Wespelaarschestraat 62.

Rakkers van Roeselare kunnen zich nog immer laten inschrijven in de R. S. C. R. Zich wenden : R. Crampe, Wetstraat 24, Roeselare.

Vergeet niet, rakkers, dat Robbedoes alleen de sportuitslagen van de ROBBEDOESSPORTCLUBS meedeelt ! Van andere sportclubs wordt geen nieuws opgenomen !

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN GROOT-ANTWERPEN

Vrijdag, 16 Juli, om 5 uur, in de zaal « Eendracht », Lindschesteenweg 1, Hove.

Zaterdag, 17 Juli, om 5 uur, in de zaal « Sporting », Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Zondag, 18 Juli, om 3 uur, in het Poppentheater, St.-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Maandag, 19 Juli, om 5.30 u., in de zaal « St. Jakob », Kerkstraat, Kapellen.

Dinsdag, 20 Juli, om 5 uur, in de zaal « Volksvriend », Putte-Grens.

Woensdag, 21 Juli, om 5 uur, in de zaal « Vox », Bredabaan 523, Merksem.

Donderdag, 22 Juli, om 3 uur, in de zaal « Renova », Antwerpschestraat, Lier.

Op het programma :

ROBBEDOES EN BUFFEL BOKSERS

Buffel is van de partij. Samen met Robbedoes gaat hij de groote match aannemen tegen Kid Knock-out, de schrik van het land. Het zal een reuzematch zijn ! Alle supporters van Robbedoes moeten aanwezig zijn !

Prijzen der plaatsen : 3, 4 en 4,50 fr. Leden der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

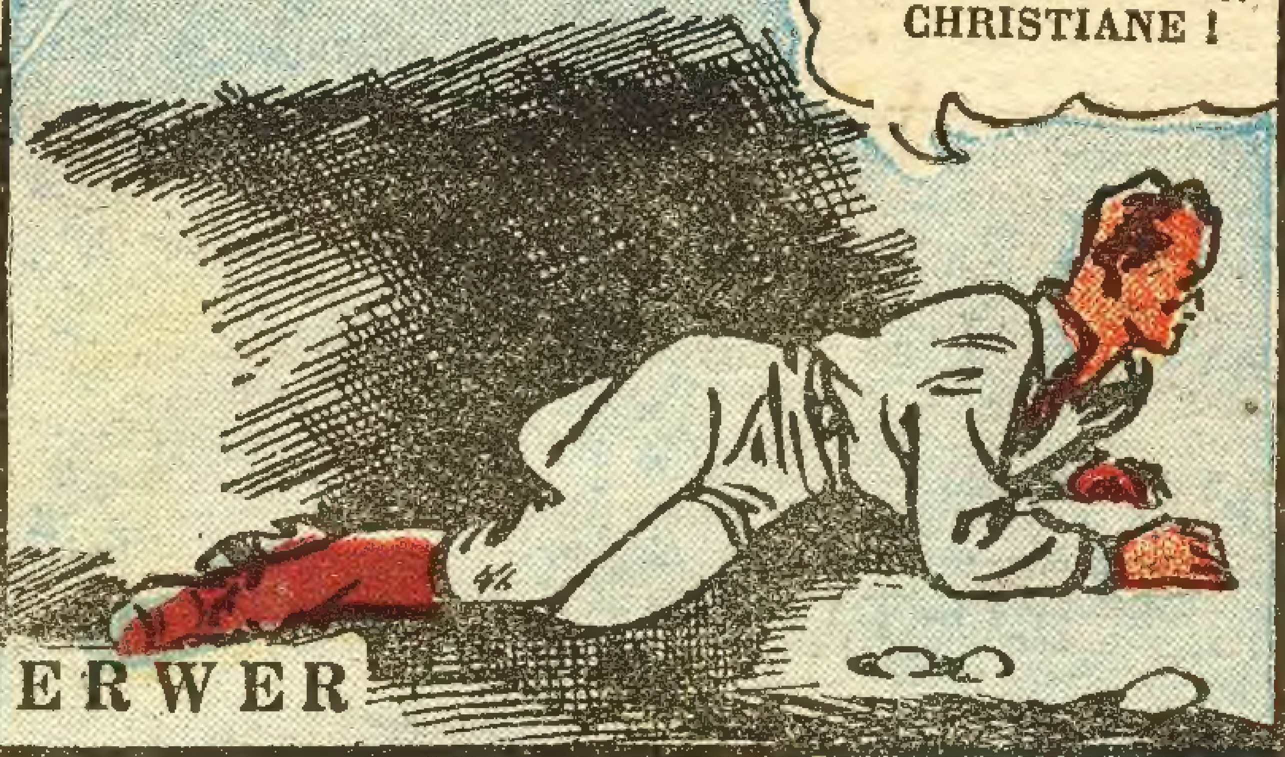
OM LID TE WORDEN VAN ONZE BEFAAMDE ROBBEDOESCLUB...

moet je je naam, voornaam, schuilnaam, adres en geboorteplaats en -datum opgeven aan Snuffeltje.

Daarbij moet je 4 frank in postzegels in je brief stoppen. Doe er, zoo mogelijk, een pasportfoto bij. Je wordt dan in het gouden boek der Robbedoesvrienden ingeschreven en ontvangt tevens een lidkaart met eerewet en den sleutel van het geheim cijferschrift van onze roemruchte club. Bovendien stuurt Snuffeltje het prachtige Robbedoesspeldje, dat je tot lid van onze groote Robbedoesfamilie stempelt. Wie geen kenteeken verlangt, hoeft maar 50 ctm. inschrijvingsgeld te betalen.

Met Robbedoes... Vooruit en vooraan!

Het kleine, maar fijne Robbedoesbeeldje, dat door onzen bekenden medewerker Jijé werd ontworpen en uitgevoerd, is overal met geestdrift ontvangen. — Zoolang de voorraad strekt, is dit beeldje in potaarde — thans uitsluitend in 't rood — nog verkrijgbaar ! Stort 25 fr. op postrekening 3621.59 van J. Dupuis Zonen en Co., of sluit 25 fr. in bankbriefjes bij uw brief in en... je ontvangt het sierlijke beeldje van onzen jeugdheld.

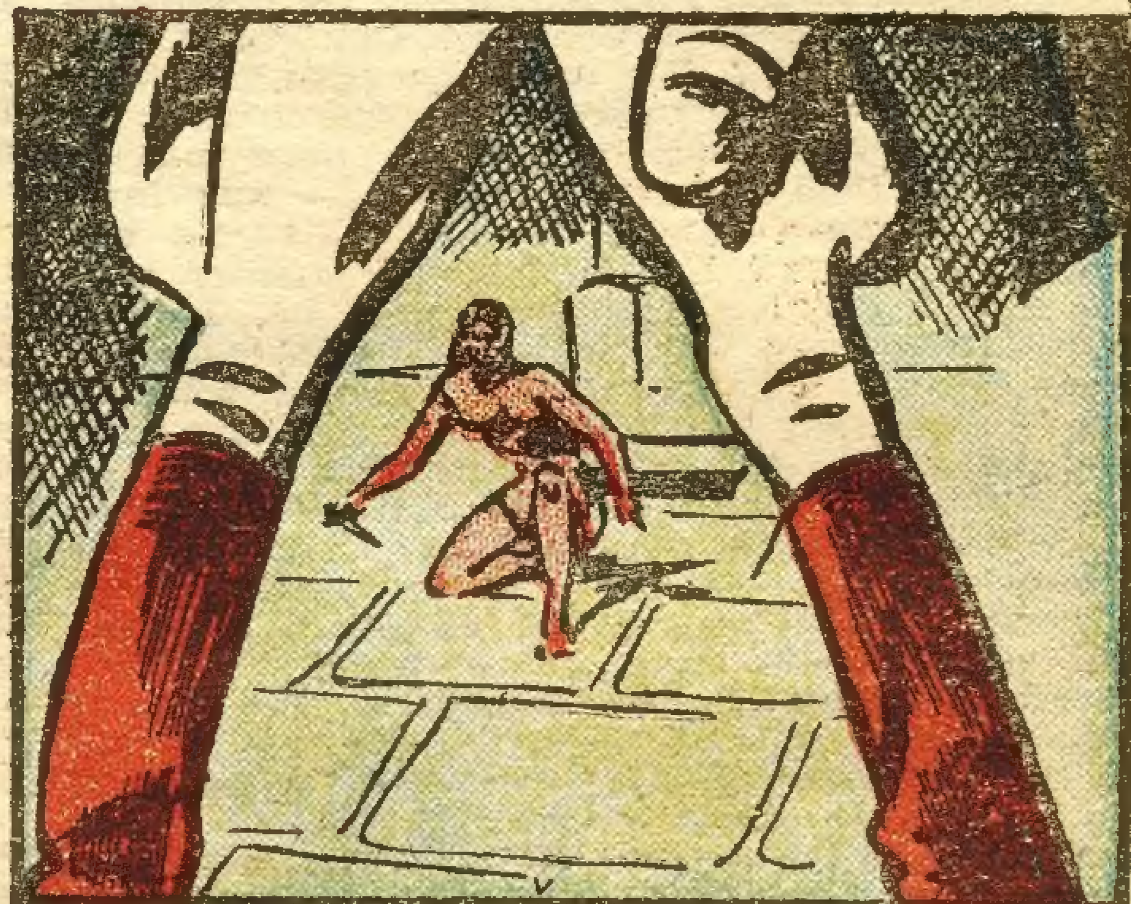

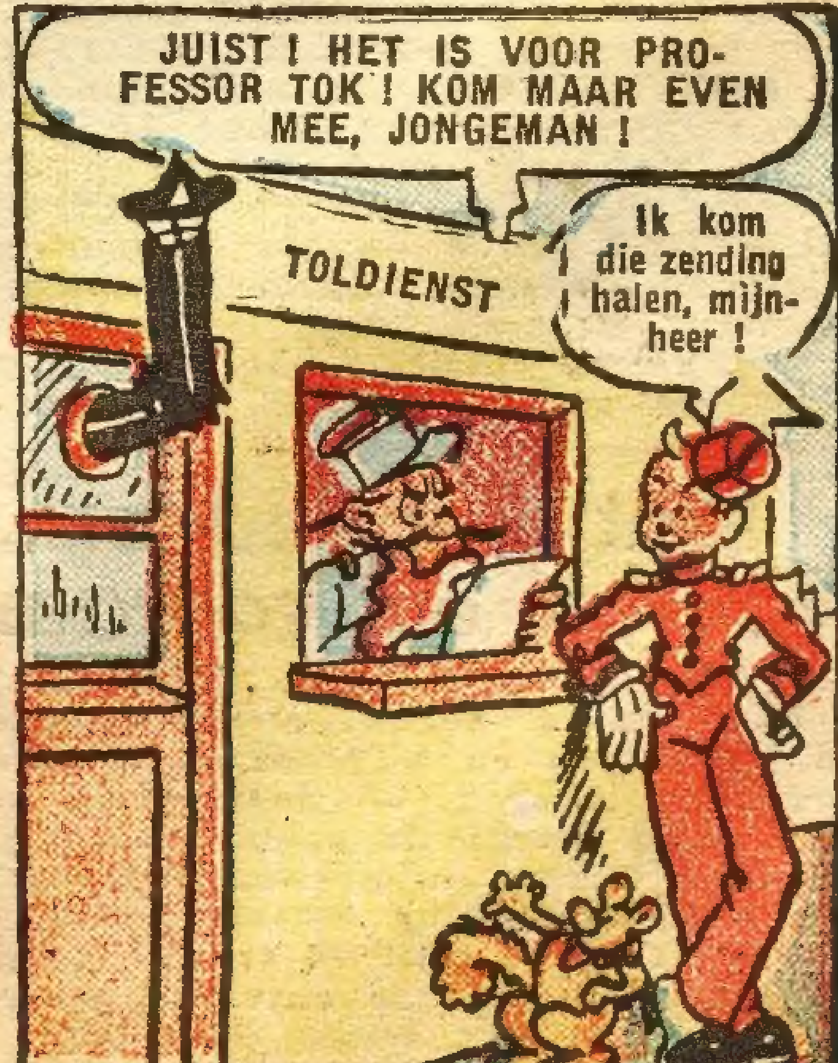

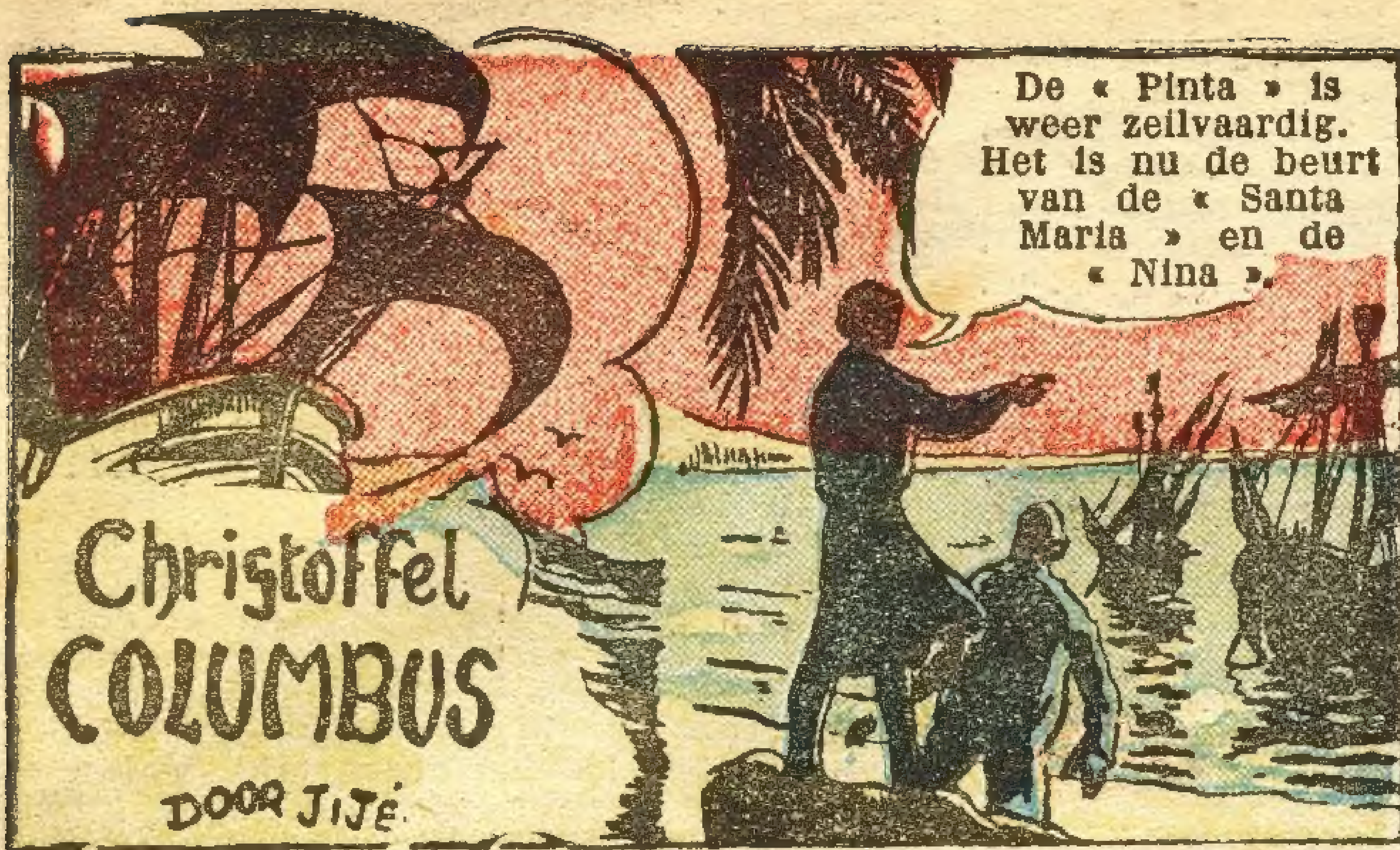
De Avonturen van Robbedoes

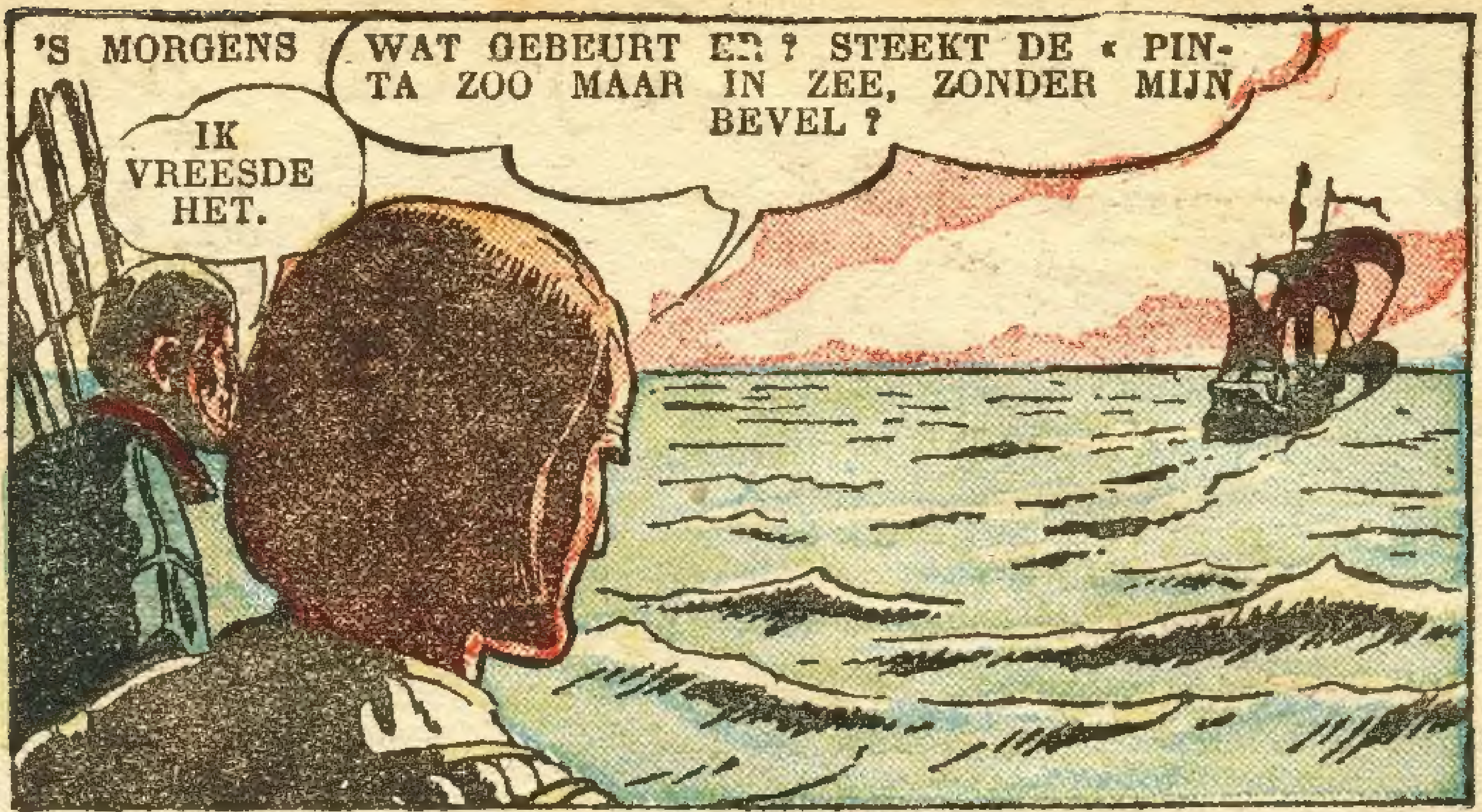
JAN TOK IS ONZICHTBAAR GEWORDEN EN BERAAMT NU NIEUWE PLANNEN OM VOORDEEL TE TREKKEN UIT ZIJN NIEUWEN TOESTAND... DE TELEFOON RINKELT...

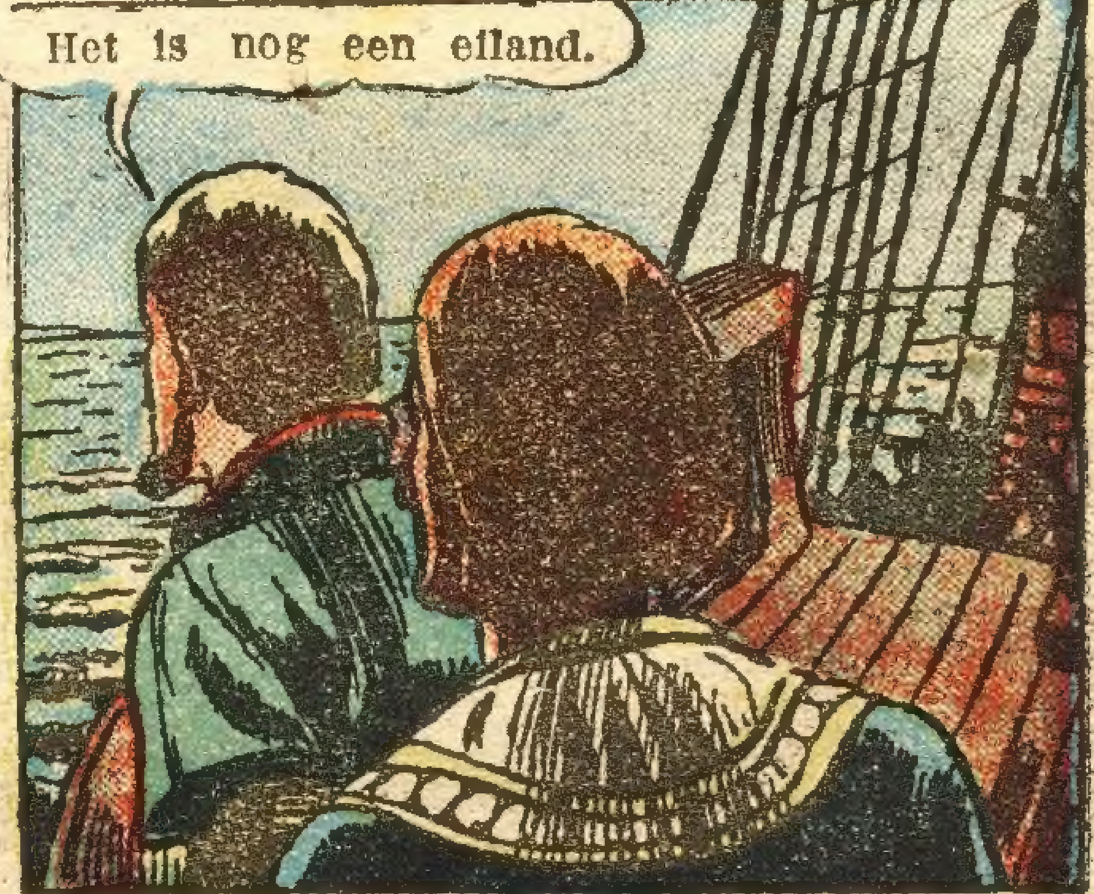

(Zie het vervolg op de laatste bladzijde.)

Als de zee roept

door L. Victor V. Edmond

(Vervolg.)

Hij verwijderde zich, terwijl hij nog mompelde, « dat het voor mij een aardig leventje zou worden, zoo gauw we de haven verlaten hadden », en « dat hij er bij mij het stof wel uit zou kloppen ». Wat hij met die bedreiging bedoelde, wist ik niet, maar het scheen weinig goeds te verspellen.

Ik wachtte tot ik den kapitein kon spreken. De jongens maakten guitige opmerkingen. De avontuurtjes en incidenten namen immers reeds een aanvang ! Dit beloofde voor de toekomst...

Kort daarna trad ik met kloppend hart de groote kajuit binnen, om er, zooals men dat in diplomatische kringen noemt, mijn geloofsbrieven te overhandigen.

Ik was verwonderd, toen ik de ruime en weelderige vetrekken zag die hier onder de lange kampanje voor den staf van het schip ingericht waren.

De officieren hadden groote en schoon gemeubelde hutten. Overal kon men het witgeschuurde dek zien en in de kajuit, waar ik mij bevond en die als onvangstsalon diende, lag een zwaar tapijt. De stoelen en sofa's waren met fluweel bekleed. De beschotten waren van het fijnste hout en gepolijst, met ingewerkte paneelen, en overal blonk het koper. Wat een verschil met de « Allegiance », dacht ik.

Zenuwachtig stond ik daar al eenige minuten mijn pet in de handen te draaien, toen onze heer en meester binnentrad. De kapitein was een kloekgebouwde man van middelbaren leeftijd. Hij fronste zijn zware wenkbrauwen en ruwweg vroeg hij naar de redenen van mijn vertraging.

Ik stamelde iets van een zieke zuster en van een trein, die vetraging had, en stond op het punt genade te krijgen, toen de eerste stuurman binnentrad en een spaak in de wielen stak met te zeggen, dat ik naar de « Falklandbank » gekomen was voor een reisje van een jaar of drie, met slechts een valiesje van twee shiling, een « Norie's Epitome », een boek : Reed's « Zeemanschap », « en voor de rest, de kleederen waarin hij voor u staat », voegde hij er nog aan toe.

Toen voer de kapitein tegen mij uit. Hij sprak over de plichten van den zeeman, over tucht op schepen en straffen. Hij besloot met de woorden, « dat wij zoo samen niet over de baan zouden geraken » en « maak u nu maar uit de voeten ». Dit liet ik mij geen tweemaal zeggen.

— Ik zal hem wel drillen, zei de stuurman nog tot den kapitein. Toen nam hij mij mee aan dek, waar hij met luide stem te kennen gaf, dat ik twee uren tijd had om mij aan wal een uitrusting aan te schaffen. « En, voegde hij er aan toe, indien gij dan niet aan boord zijt, zult ge het u op de reis beklagen en nog eens wenschen, dat ge nooit geboren waart. »

Toen ik terugkwam in ons logies, werd ik spoedig omringd door de andere leerlingen, en ik moest hun in korte woorden mijn wedervaren vertellen, terwijl zij luimige opmerkingen maakten. Met de beste voornemens bezield, stapte ik dan aan wal.

Ik kocht onderweg een stroomatras, een hoofdkussen, wat ondergoed, een blauw werkpak en een zeemansmes. Men zou alles naar de « Falklandband » brengen. Warme kleeren zou ik mij later wel aanschaffen.

Zonder het zelf te willen, was ik in den omtrek van mijn nieuwe Antwerpsche vrienden verzeild, waar ik den vorigen dag had doorgebracht. Ik besloot eens eventjes binnen te wippen om goedendag te zeggen. Allen, vooral de kinderen, waren zeer verheugd mij weer te zien, en wat toen volgde, was 'n herhaling van wat den vorigen dag gebeurd was. Ik tracteerde nu ook op mijn beurt met versnaperingen voor de namiddagthee en bleef in hun gezelschap. 's Avonds nam ik vader, moeder en de beide dochters, die zich met hun beste kleeren hadden opgesmukt, mee naar een operette-voorstelling.

Na de voorstelling nam ik mijn gezelschap mede naar Café Royal, toen een der voornaamste koffiehuizen van Hamburg, waar een prachtig orkest speelde.

De eerste persoon, dien ik er ontmoette, was de eerste stuurman van mijn schip, in gezelschap van een dame. Hij wou iets zeggen, maar bedacht zich en zweeg. Uitgesteld is niet verloren, dacht hij waarschijnlijk.

Ik nam met mijn vrienden plaats aan een tafeltje, waar wij koffie, chocolade en koekjes gebruikten. Even later kwam een luidruchtig gezelschap binnen.

Het waren mijn scheepsmaats. Zij hadden mij nog niet gezien en vroegen met luide stem, den bestuurder der inrichting te mogen spreken, want één van hen had geen toegang verkregen van de reusachtige portiers, die aan de deur wacht hielden. Alleen omdat hij een slap boordje droeg. In de voorname koffiehuizen, spijshuizen en dergelijke inrichtingen weigerde men in dien tijd den toegang aan alle personen, die een slappen boord droegen of geen hoed op hadden.

Plotseling kregen zij den eersten stuurman en ook ons gezelschap in het oog. Dadelijk werden zij kalm en van het voornemen om den bestuurder te roepen kwam niets. Hun makker werd onmeedoogend aan zijn lot overgelaten.

Mijn scheepsmaats kwamen naar mijn tafeltje, waar ik hen aan mijn nieuwe kennissen voorstelde. Na wat gezellig gepraat namen zij afscheid en verlieten het koffiehuis. Zij begaven zich naar het schip, waar ik ook enkelen tijd later aankwam, nadat ik de familie naar huis had begeleid. Ik sliep dien nacht beter dan den vorigen, daar men mijn stroozak en mijn overige aankoopen bezorgd had.

Den volgenden morgen, na de koffie, werden wij door den stuurman aan het werk gezet. Hij sprak niet over onze ontmoeting in Café Royal, maar zei nijdig, dat hij, aangezien ik zijn bevelen niet had uitgevoerd, nu zou beginnen zijn medicijn uit te deelen.

Hij belastte mij met een vernederende karwei, die heelemaal niet bij mijn graad als stuurmansleerling pastte en gewoonlijk aan dekjongens, die voor het eerst naar zee gingen, werd opgedragen.

Ik voelde maar al te duidelijk, dat hij dit deed om mij belachelijk te maken in de oogen van mijn maats. Zonder één enkel woord van protest trok ik mijn blauw werkpak aan en begon het onaangename werkje uit te voeren.

Onder de jongens was ook een Duitsche leerling, die zijn eerste reis zou meemaken. Hij behoorde tot een voorname familie en was zeer verwaand. Hij keek van uit de hoogte op ons allen en zelfs op de officieren neer. Daarenboven was hij gierig en wantrouwend, en brak met de gewone zeemansgebruiken door alles op slot te doen, als hij een oogenblik onze kajuit verliet.

In zijn koffer had hij allerlei versnaperingen en hij kon die voor ons zitten opeten zonder er iets van mee te deelen. Deze manieren stuitten dan ook allen tegen de borst.

Ook de stuurman had deze handelwijze spoedig opgemerkt en veranderde na eenige dagen zijn plan om van mij het zwarte schaap aan boord te maken. Hij besteedde meer aandacht aan dezen jongen, dien wij « Willy » hadden gedoopt. Iemand had den stuurman al hooren zeggen, « dat hij Willy wel klein zou krijgen ».

De officier had trouwens gauw gemerkt, dat ik in de enkele maanden, die ik op zeilschepen en op andere vaartuigen had doorgebracht, mijn tijd goed besteed had, wat het aanleeren betrof. Ik hoefde beslist niet onder te doen voor anderen die een veel langeren tijd achter den rug hadden. Spoedig bleef er geen spoor meer van vijandige gevoelens over en kcos hij mij zelfs voor zijn wacht.

Het winterde nog steeds en heel het schip, masten en tuigage waren overdekt met sneeuw en ijs. Het was geen prettige karwei, van 's morgens tot 's avonds in de masten te klimmen en op de ra's de zeilen aan te slaan, die in de thuishavens steeds in de zeilkooien werden opgeborgen. Het aansleuren en ophalen alleen reeds — waarvoor nog niemand gemonsterd was — was al zwaar, daar sommige zeilen een lengte van dertig meter hadden bij tien meter breedte.

Zoodra het teeken weerklonk het werk te stoppen, werd spoedig het avondeten gebruikt en ging iedereen aan wal. Ik ging regelmatig naar het kleine koffiehuis, waar mijn vrienden woonden.

De kleine vermakelijkheden en versnaperinen verminderden flink mijn kapitaaltje, zoodat er van het aanschaffen van een volledige uitrusting niets terecht kwam. Ik had alleen mijn beddegoed en wat onderkleeding gekocht en het zag er naar uit, dat ik koude zou moeten lijden totdat we in een warme luchtstreek zouden komen.

Ik kan niemand aanraden zijn persoonlijke zaken zoo lichtzinnig te besturen. Maar jong als ik was, verkoos ik ten volle te genieten van het aangenaam gezelschap en dacht ik niet aan later ongemak of ontbering, die onvermijdelijk zouden volgen.

Het schip werd naar de ladingsplaats verhaald, waar het cokes zou innemen voor Santa-Rosalia, aan de Golf van Californië. Eerst werden ongeveer driehonderd ton keien en kleine steenen in de « bilges » of buikdenning, op den bodem van het schip gelegd, ten einde het bij zulke lichte lading voldoende stabiliteit te geven. Dat was de beste manier om het schip te ballasten ; het materiaal was zwaar en nam geen ladingsruimte in, terwijl het water gemakkelijk kon doorsijpelen naar de buizen van het pompengerei.

Het laden duurde niet lang en alles werd in die enkele dagen verder klaargemaakt om te verttrekken.

De bemanning werd aangemonsterd en aan wal voor de laatste maal afscheid genomen. Naar huis werden brieven geschreven met ons volgend adres.

Ik had ook afscheid genomen van de Antwerpsche familie. De genoeglijke oogenblikken, die wij samen hadden doorbracht, waren ten einde en het vertrek was een beetje pijnlijk voor ons allen. Ik hoopte toen wel hen nog terug te zien, maar in werkelijkheid was het de laatste maal, dat ik hen zag.

Het was een ruwe, koude morgen in het begin van Maart 1901, toen wij de meertouwen losgooiden en een zwartberookte sleepboot ons de Elbe af naar zee sleepte. Onze matrozen hadden het aanmonsteren duchtig gevierd en lagen ofwel dronken in hun kooien of slopen als slaapwandelaars over dek.

Bij het vertrek was er niemand op de kaai, behalve een paar stuwadoors, die alles aandachtig hadden nagekeken en met luide stem onze reis bespraken en de mogelijkheden, dat ons schip wel drie jaar weg zou blijven. Een van hen had ik hooren zeggen : « Is dat een leven ? » Verder had een hond tegen ons geblaft, en dat was al de belangstelling die er bij ons vertrek betoond werd. Een sneeuwvlaag maakte den indruk nog ellendiger.

Alles werd nu zeilklaar gemaakt en dan ook werden de wachten gekozen. Om verzekerd te zijn tegen onguur weer, werden zware balken boven de dekzeilen der luiken gesjord. Ik werd naar het roer gezonden met het bevel de sleepboot een weinig aan den boeg te houden. Ik bibberde van koude, daar ik geen warme kleeding had. Mijn vrienden konden niet vermoeden, hoezeer ik nu leed omwille van de kleine attenties, die ik hun betoond had ; maar toch had ik daar geen spijt van. De Engelschen zeggen : « Men kan zijn koek niet opeten en hem nog overhouden. »

Wij hielden de sleepboot tot den tweeden nacht, toen de wind ons gunstig werd en het bevel werd gegeven om zeilen bij te zetten. De marszeilen, kluivers, stagzeilen en bezaan kwamen aan de beurt en het duurde niet lang, of de « Falklandbank » kon op eigen middelen varen. Daarop kwam het bevel, den langen sleeptros, dien wij bij het verlaten van de rivier hadden uitgevierd, in te halen. Met behulp van den kaapstander werd de « wire » of stalen draad opgerold tot alleen de « spring », een geweldig dikke tros, nog buiten hing. Toen weerklonk het « alles los ! » en ook deze tros werd binnen boord gehaald. Dan begon de sleepboot haar terugtocht naar de haven, nadat ze ons een laaste maal gegroet had.

Iedereen werd aan dek gehouden om meer zeil bij te zetten en alles op te ruimen. Eenige uren later voer ons schip onder volle zeilen.

Reeds op dat oogenblik had ik er mij rekenschap van gegeven, dat er voor mij op een volledig betuigden driemaster veel nieuwe dingen te leeren waren. Er waren extra touwen en zeilen, en bepaalde plaatsen om alles vast te maken.

Alles verliep tamelijk goed gedurende een paar dagen, tot buiten het Kanaal ; toen keerde de wind naar voren en werd het weer stormachtig. Spoedig waren wij verplicht zeilen in te nemen. Druk werd er de volgende dagen gemanœuvreerd en iedereen was blij, toen het schip in den noordoostelijken passaat kwam, om vervolgens de streek der windstilten te bereiken. Nadat wij hier eenige weken gedobberd hadden, zooals ik reeds vroeger beschreef, geraakten wij over den Evenaar en zoo in den zuidoostelijken passaatwind.

Deze was ons natuurlijk niet gunstig, maar wij geraakten verder zuidelijk en bereikten aldus de vlaagachtige gedeelten van den Zuid-Atlantischen Oceaan, waar we doorheen moesten, voordat we ons volgende doel, de gevreesde Kaap Hoorn, zouden bereiken.

(Wordt vervolgd.)

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén

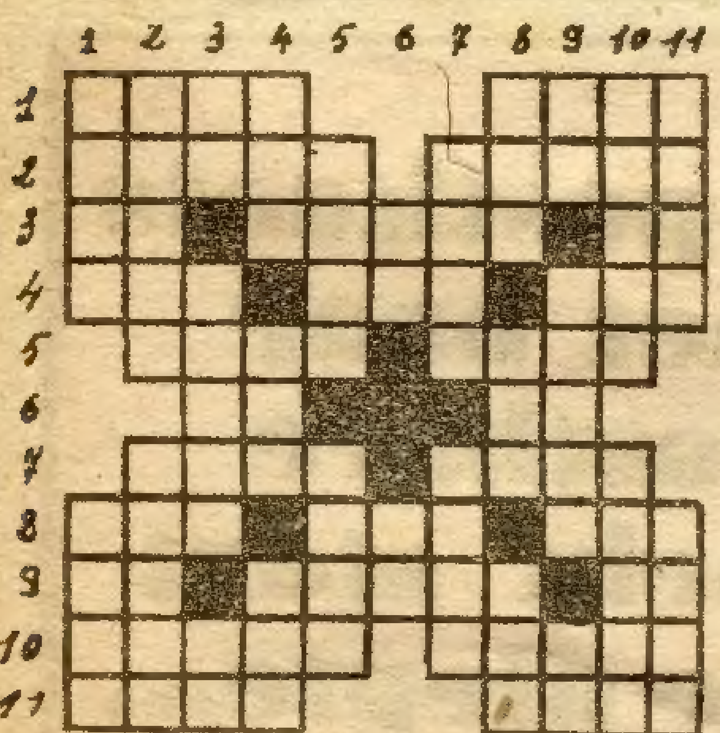

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

KRUISWOORDRAADSEL Nr. 227.

HORIZONTAAL :

1 : Komt van 't zwijn. - Overste. — 2 : Spraken. - Hoeveelheid. — 3 : Slede. - Boomen. - Fransch eiland. — 4 : Deel van het oor. - Getal. - Huldedicht. — 5 : Net, vriendelijk. - Pseudoniem van een knap Vlaamsch dichter van heden. — 6 : Voorzetsel. - Lange klank. — 7 : Goede geest bij de Perzen. - Slede. — Preutel. - Wiel. - Groente. — 9 : Klein kind. - Gemeente bij Diest. - Muzieknoot. — 10 : Kweeken. - Opstandeling. — 11 : Teeken van droefheid. - Vlaamsche stad door René De Clercq bezongen.

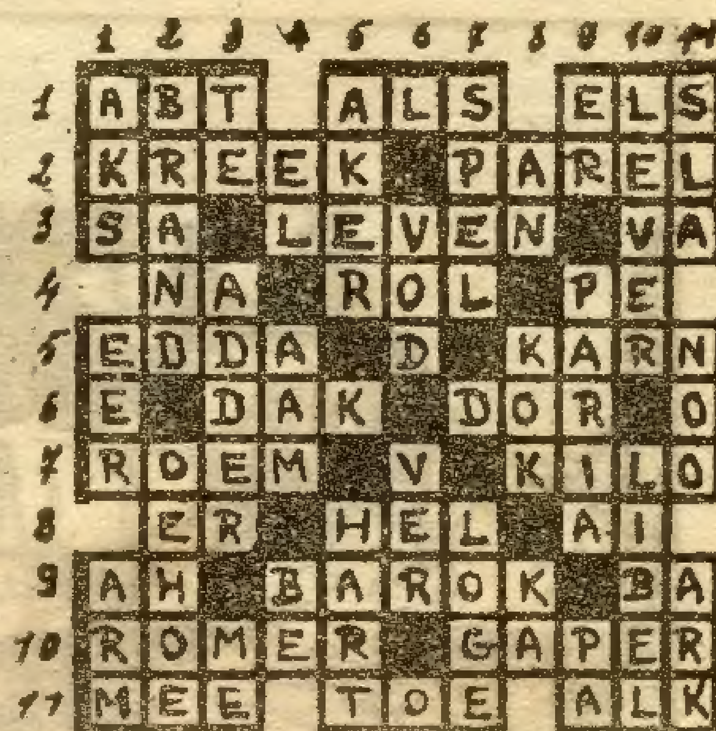
VERTIKAAL :

1 : Dierenverblijf. - Hoofddeksel. — 2 : Kostbare steen. - Stoofhaken. — 3 : Lengtemaat. - Inhoudsmaat. - Chineesche maat. — 4 : Natuursteen. - Vroeger. - Poortje uit latwerk. — 5 : Familielid. - Land in Azië. — 6 : Per expres. - Reeds. — 7 : Genade. - Bloedvat. — 8 : Teenen vischmandje. - Vod, lap. - Zelfkant. — 9 : Nam voedsel. - Hoofdkellners. - Voorvoegsel. — 10 : Wereld. - Sprookjesfeeën. — 11 : Sleedoorn. - Mestvocht.

HOE HIJ 'T BEGREEP

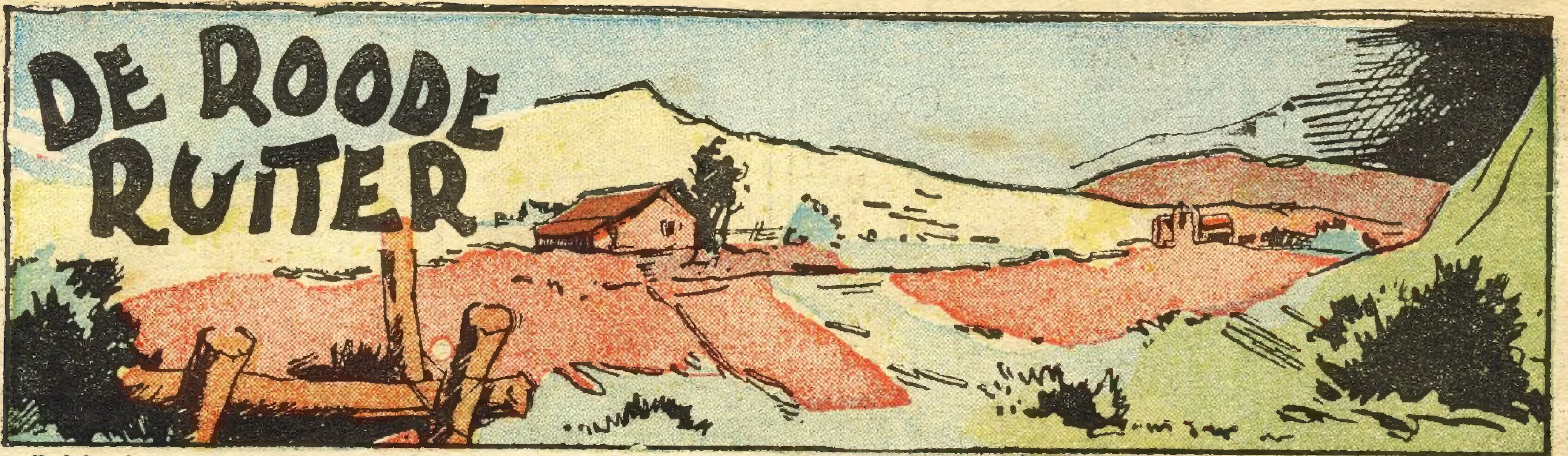
Bedelaar (tot voorbijganger). — Mijnheer, geef me iets voor een kop koffie, alstublieft ?

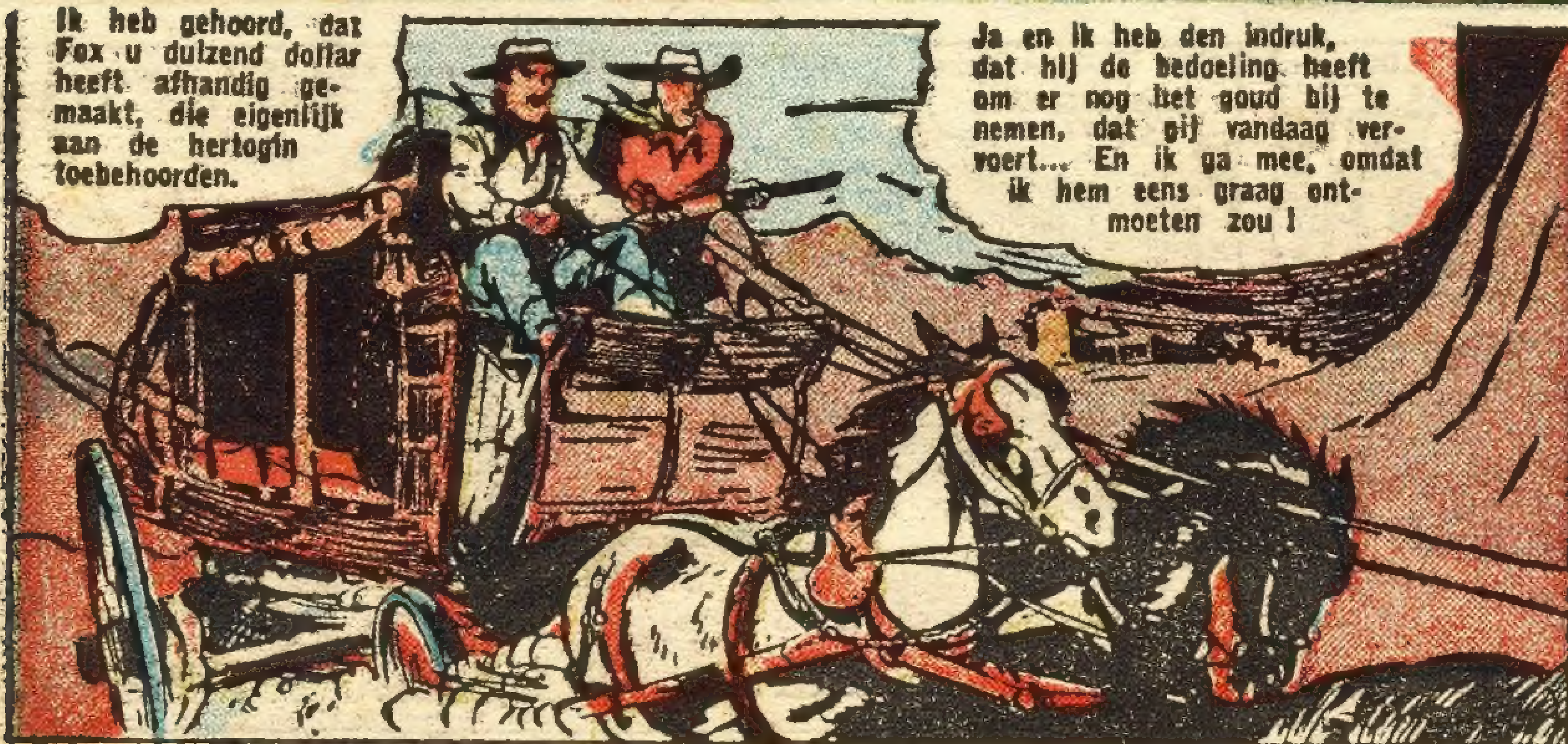
Voorbijganger. — Denk je dan, dat ik met klontjes suiker in mijn zak rondloop ? ! !

OPLOSSING VAN Nr. 226.

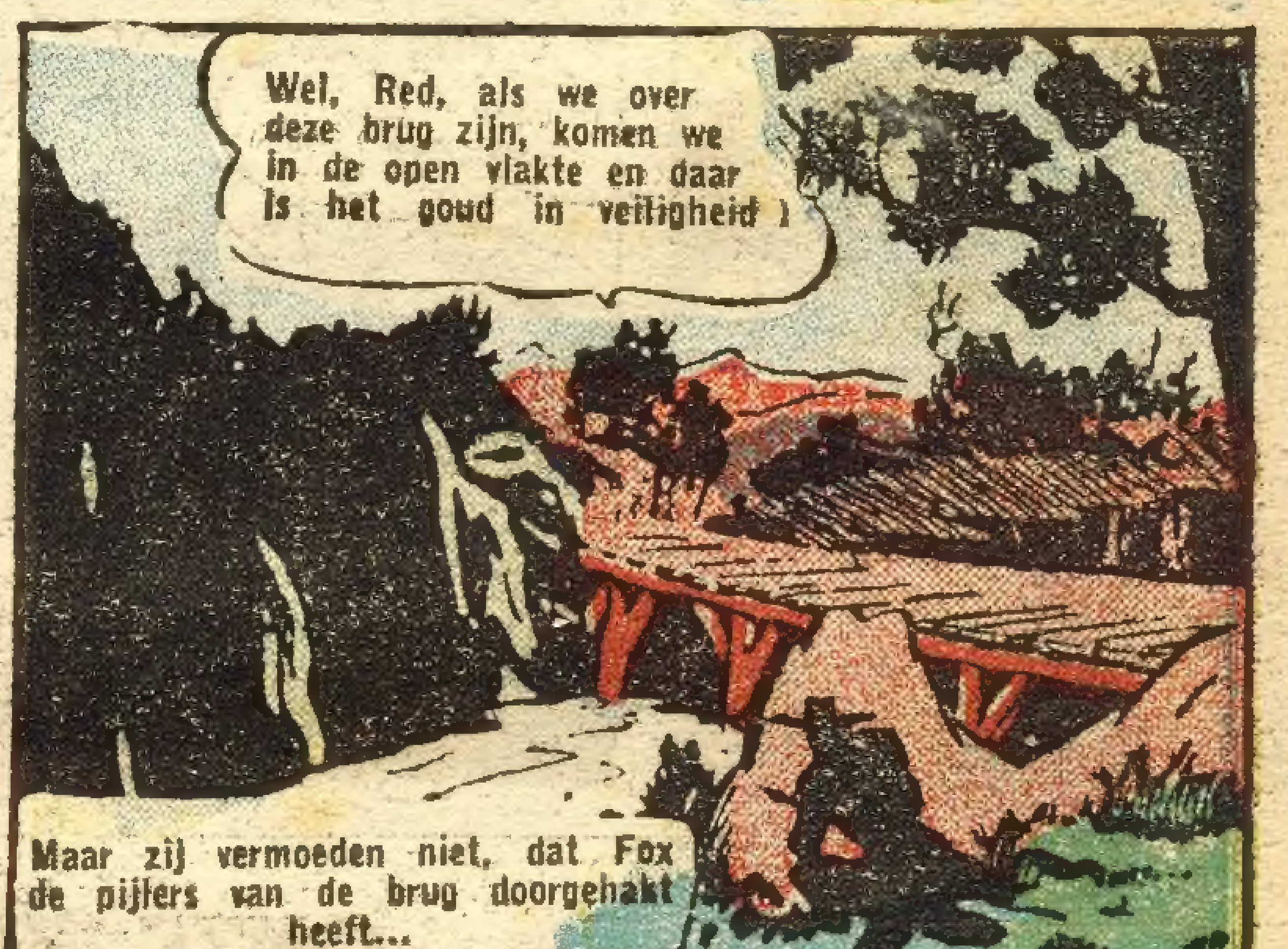

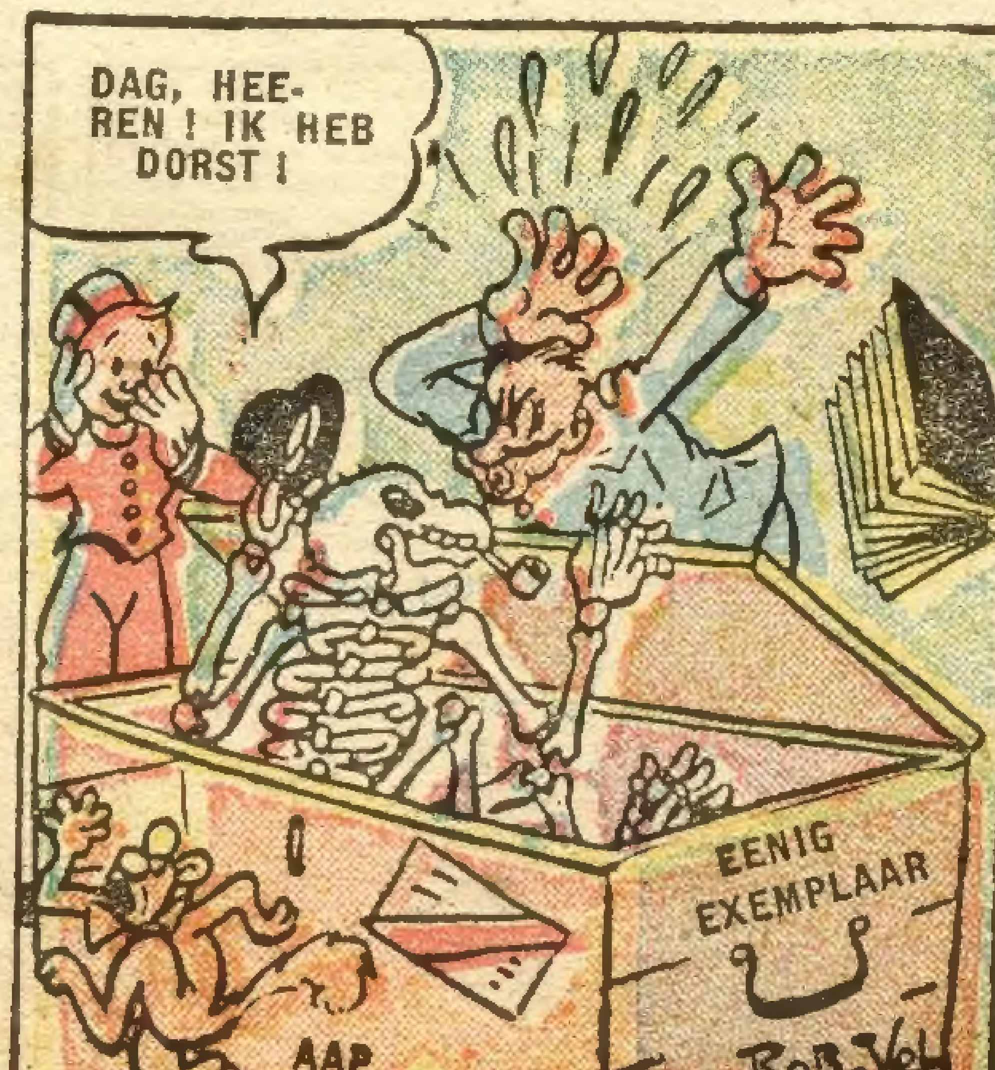

De postkoets met haar kostbare vracht stort in de diepte...

(Vervolgt.) 83

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.